

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ มีความสำคัญและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ทั้งยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาทางบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี คุณทริยภาพ ซึ่งเป็นสมบัติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องจัดกระบวนการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นอักษร เพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ เป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ การคิด และการแก้ปัญหา ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีก 3 กลุ่มสาระ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาไทยจึงมิใช่เป็นเพียงภาษาประจำชาติที่คนไทยทุกคนควรรักษาให้ดำรงอยู่ แต่ต้องร่วมกันดำเนินการให้คนไทยใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ข้อ 4 กล่าวถึง ความรู้ ทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และมาตรา 24 ข้อ 3 คาดหวังไว้เช่นเดียวกันว่า การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับจากมาตรา 22 ข้อ 4 และมาตรา 24 ข้อ 3 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว จะเห็นว่าการเรียนรู้ในทุกวิชาต้องมีทักษะด้านภาษาไทยเป็นพื้นฐาน จึงจะทำให้การเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ประสบความสำเร็จตามไปด้วย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545. 2545 : 14) การเรียนรู้หลักภาษา และการใช้ภาษาจนสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นักเรียนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญในกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ไทย หรือที่เราเรียกว่า หลักภาษา เพราะถ้าเห็นความสำคัญแล้วย่อมทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ทำให้เข้าใจ และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเกิดประสิทธิภาพ

ในการสื่อสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมาย การเรียนรู้หลักภาษาไว้ว่า เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจหลักภาษาไทยอย่างถูกต้อง เข้าใจธรรมชาติของภาษา หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (กรมวิชาการ. 2545 : 13)

ในปัจจุบันการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดบ้านสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ยังมีปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ จากการทดสอบประเมินคุณภาพนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 (LAS) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 13.99 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.57 ในระดับโรงเรียนของ โรงเรียนวัดบ้านสวน (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 . 2553 : 8) ปัญหาที่สำคัญของการสอนภาษาไทย คือ ปัญหา ด้านการเขียน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา อาจเนื่องมาจากการขาดทักษะการฝึกเขียน สะกดคำไม่ตรงมาตรา (วรณี โสมประยูร . 2542 : 157) สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 ซึ่งเป็น วัยที่เริ่มเรียนจะมีปัญหาในการสะกดคำ หากมีการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะและเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น การฝึกเขียนสะกดคำ ต้องอาศัย องค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การฝึกซ้ำ ๆ ทวนบ่อย ๆ ฝึกสม่ำเสมอ จึงจะทำให้ผู้เรียนจดจำได้ คงทน สามารถฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว การฝึกด้วยแบบฝึกทักษะ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษาไทย แบบฝึกทักษะจะทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่ว ในแต่ละทักษะ สามารถใช้เป็นเครื่องมือประเมินทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ การสอนด้วยแบบฝึกทักษะจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (มะลิ อาจวิชัย . 2540 : บทคัดย่อ)

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนั้น นอกจากการฝึกทักษะให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาแล้ว การใช้แบบ ฝึกทักษะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ เพราะแบบฝึกทักษะได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นชุด โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพ ประกอบน่าสนใจ พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติ ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับ แก้ไขปัญหาในการเรียน (ถวัลย์ มาศจรัส. 2550 : 21) นอกจากการใช้แบบฝึกทักษะแล้ว ได้นำ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการ จัดการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นกระบวนการที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งใน ส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545 : 134) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นจัด สภาพแวดล้อมของผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ คนที่เรียนเก่งจะช่วยคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบต่อตนเอง และเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของกลุ่ม แบบ STAD (วิลลาร์ดน์ สุนทร โรจน์, 2549 : 17) และตามทฤษฎีพฤติกรรมของสกินเนอร์ที่ว่า บุคคลเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ โดยมีการเสริมแรง ซึ่งการฝึกทักษะจะเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกทำซ้ำ ๆ และเป็นไปตามทฤษฎีของมิดลองถูกของธอร์น ไคค์ที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคล พร้อมทั้งจะทำและการเรียนรู้จะเกิดขึ้น เพราะบุคคลกระทำซ้ำและยิ่งทำมากความชำนาญจะเกิดขึ้น ได้ง่าย การฝึกปฏิบัติเป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็น ได้ฝึก หรือใช้สิ่งที่ต้องการบ่อย ๆ ทำให้สามารถจำ ระลึกได้ เกิดทักษะความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้ จากหลักการและ ความสำคัญดังกล่าวจะตอบสนองต่อผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะในการใช้ภาษาไทยและมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น (สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2551 : 13)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้เข้าใจหลักการ ใช้ภาษาไทย สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง ทั้งยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการเสริมสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ้านสวน อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากร

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่ก ก แม่กด แม่กน

และแม่กบ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และ
แบบฝึกทักษะภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ชุด ดังนี้

- 4.1.1 ชุดที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กก (1)
- 4.1.2 ชุดที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (2)
- 4.1.3 ชุดที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (1)
- 4.1.4 ชุดที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (2)
- 4.1.5 ชุดที่ 5 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (3)
- 4.1.6 ชุดที่ 6 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (1)
- 4.1.7 ชุดที่ 7 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (2)
- 4.1.8 ชุดที่ 8 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (3)
- 4.1.9 ชุดที่ 9 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กบ (1)
- 4.1.10 ชุดที่ 10 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กบ (2)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ หมายถึง การสร้างแบบฝึกทักษะคำที่สะกดไม่ตรง
มาตราอย่างเป็นระบบ และเป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื้อหาในแบบฝึก
ประกอบด้วยคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา 4 แม่ คือ แม่กก แม่กค แม่กน แม่กบ โดยสร้างเป็น
แบบฝึกทักษะจำนวน 10 ชุด ดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กก (1)
- 1.2 ชุดที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (2)
- 1.3 ชุดที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (1)
- 1.4 ชุดที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (2)
- 1.5 ชุดที่ 5 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กค (3)
- 1.6 ชุดที่ 6 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (1)
- 1.7 ชุดที่ 7 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (2)
- 1.8 ชุดที่ 8 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กน (3)

1.9 ชุดที่ 9 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กบ (1)

1.10 ชุดที่ 10 คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา แม่กบ (2)

2. **การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะการเรียนที่เน้นการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกันในกลุ่มมากกว่าการแข่งขันกันตัวต่อตัว โดยการสอนในชั้นเรียนมีการแบ่งเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มแบ่งแบบละความสามารถของนักเรียน มีเก่ง ปานกลาง อ่อน นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกฝนกันในกลุ่ม ไม่มีการแข่งขันแต่ใช้แบบทดสอบย่อย ที่เกี่ยวกับเนื้อหาสอบรายบุคคล บันทึกคะแนนและนำคะแนนรายบุคคลรวมเป็นคะแนนความสำเร็จในกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

2.1 ครูนำเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจใช้ในการสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นให้นักเรียนอภิปราย

2.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถละกันมีทั้งความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

2.3 แต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

2.4 ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ เพื่อวัดความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่เรียน

2.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

2.6 กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุด (ในกรณีที่แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เท่ากันให้ใช้คะแนนเฉลี่ยแทนคะแนนรวม) จะได้รับคำชมเชยโดยอาจติดประกาศไว้ที่ป้ายนิเทศ

3. **แผนการจัดการเรียนรู้** หมายถึง เอกสารการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จัดทำขึ้นสำหรับนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

4. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนที่เรียนเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา วัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. **ประสิทธิภาพของแบบฝึก** หมายถึง คุณภาพแบบฝึกทักษะที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ได้จากจำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 10 ชุด

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากจำนวนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด รู้สึกพอใจหรือเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD